

Vlaams
Parlement

stuk **36** (2013-2014) – Nr. 2
ingediend op 30 januari 2014 (2013-2014)

Verslag

van het Rekenhof

Rekeningenboek over 2012

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Dirk Van Mechelen

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Dirk de Kort, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;
de heren Bart Tommelein, Dirk Van Mechelen;
mevrouw Joke Quintens, de heer Bart Van Malderen;
de heren Piet De Bruyn, Matthias Diependaele;
de heer Lode Vereeck;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Johan Sauwens, Peter Van Rompuy;
de heren Joris Van Hauthem, Wim Wienen, N.;
de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroi;
de heer Patrick Janssens, mevrouw Güler Turan;
de heren Marc Hendrickx, Jan Peumans;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

36 (2013-2014) – Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

23 (2013-2014) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

1. Toelichting door het Rekenhof.....	4
2. Discussie	9
Gebruikte afkortingen	16
Bijlage: Overzicht economisch overheidsinstrumentarium (programma CD)	17

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak het rekeningenboek over 2012 van het Rekenhof op haar vergadering van 14 januari 2014.

1. Toelichting door het Rekenhof

De heer *Daniel Vandendriessche*, eerste auditeur-revisor bij het Rekenhof, deelt mee dat het rekeningenboek over 2012 op 1 oktober 2013 werd goedgekeurd door de Nederlandse Kamer van het Rekenhof. Het voorliggende rekeningenboek vormt samen met het verslag van de rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap de eerste concrete realisatie van de nieuwe strategie voor rekeningencontrole die dateert van 2012. Het verslag van de algemene rekeningen werd al begin juli 2013 aan het Vlaams Parlement voorgelegd. Met deze nieuwe controlestrategie tracht men zoveel mogelijk tegemoet te komen aan de eisen van het nieuwe Rekendecreet en het singleauditconcept. De nieuwe uitgangspunten van deze nieuwe strategie hebben een invloed op het rekeningenboek.

Het Rekenhof heeft besloten zijn controle meer vanuit het begrotingsonderzoek aan te sturen. Dit resulteert in een boekstructuur die de begrotingsstructuur volgt. Het boek bestaat uit twee delen. Deel 1 handelt over de begrotingsuitvoering op het geconsolideerd niveau, dit is de Vlaamse Gemeenschap in zijn geheel. Deel 2 bevat de begrotingsuitvoering per beleidsdomein en met een overzicht van de belangrijkste controleresultaten per beleidsdomein. Het boek probeert globale beelden per beleidsdomein te bieden en laat zich niet meer leiden door het onderscheid tussen ministeries, DAB's en rechtspersonen. De relatieve positie van elk beleidsdomein wordt in elk hoofdstuk grafisch weergegeven. De rapportering geeft ook aan dat er prioriteit werd gegeven aan de grote budgetten en begrotingsthema's. Het Rekenhof heeft bewust niet alle rekeningen 2012 gecontroleerd. De kleinere DAB's en rechtspersonen zijn dus niet opgenomen. De keuze voor de single audit kan men zien door de verwijzingen naar de controles die bedrijfsrevisoren uitvoerden. Het Rekenhof richt zijn controles bij de ministeries en agentschappen voortaan gelijkwaardig op financiële getrouwheid en wettigheid. Voorheen keek men bij de ministeries naar de wettigheid en bij de rechtspersonen naar de financiële getrouwheid. De keuze voor een rapportering in twee fasen, de algemene rekening in juni en het rekeningenboek in oktober, heeft tot gevolg dat het rekeningenboek niet meer uitgebreid ingaat op de kerncijfers van de begrotingsuitvoering. Die informatie werd bij het verslag over de algemene rekening al aan het parlement bezorgd (*Parl. St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 36-A/1-2).

Het rekeningenboek schetst vooraf kort een globaal beeld van de begrotingsuitvoering op het geconsolideerde niveau van de Vlaamse overheid en herneemt een deel van de belangrijkste commentaren van het verslag over de algemene rekeningen 2012 van juni 2013.

In deel 1 worden ook de resultaten besproken van een onderzoek van de overgang naar de nieuwe aanrekeningsregels van het Rekendecreet in 2012. Deze nieuwe regels leidden tot een eenmalige versnelling in de aanrekening, de zogenaamde overflow. Sinds 1 januari 2012 moet de Vlaamse overheid de verrichtingen toerekenen op het jaar waarin de verrichting zich voordoet in plaats van het jaar dat ze betaald of geïnd worden. Om de versnelde aanrekening op te vangen en van het ESR-vorderingssaldo te kunnen afsplitsen heeft Vlaamse overheid in de begroting 2012 voor 1,7 miljard euro overflowkredieten ingeschreven. Met dit bedrag richtte men zich bijna uitsluitend op overflow van lonen en werkingskosten. De kosten voor overflow van lonen werden vrij nauwkeurig geraamd. De overflow voor de werkingskosten van de ministeries werd onderschat. Er werd in 111 miljoen euro aan kredieten voor overflow voor werkingskosten voorzien, terwijl er voor 200 miljoen euro facturen met factuurdatum in 2011 in 2012 werden aangerekend. Ook voor de inning van vorderingen en de betaling van subsidies wijzigden de aanrekeningsregels. De Vlaamse overheid voorzag noch in budgetten, noch in duidelijke richtlijnen. Niet alle

entiteiten namen alle rubrieken op in hun overflowberekeningen. De conclusie is dat de raming voor de overflowkredieten beter had gekund.

Overflowkosten zijn kosten die eigenlijk in 2011 hadden moeten worden aangerekend maar waarvoor dat niet kon. Ze werden dus in 2012 aangerekend waardoor het budget 2012 in meer middelen moest voorzien om die kosten op te vangen. Voor de lonen moesten er eenmalig niet twaalf maar dertien maanden worden aangerekend.

De heer *Philippe Muyters*, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, verduidelijkt dat het Rekendecreet bepaalt dat de uitgaven moeten worden aangerekend op het jaar dat ze effectief plaatsvinden. Destijds werd beslist om de wedden van december in januari uit te betalen, waardoor men één jaar maar elf maanden loon moest uitbetalen. Door het Rekendecreet moet deze maand uit het verleden samen met de twaalf maanden van 2012 in 2012 worden aangerekend. Deze extra maand wordt in overflow gezet omdat men anders zaken dubbel telt. Hetzelfde geldt voor het vakantiegeld en dergelijke.

De heer *Daniel Vandendriessche* stelt dat de conclusie is dat er te weinig in overflow zit. Er is daar, bij gebrek aan informatie, geen exact cijfer op te kleven. De registratie van de overflowkosten vertoonde onnauwkeurigheden en onvolledigheden. Het Rekenhof concludeerde dat de overflowimpact dispaaraat en onvolledig is geregistreerd zonder er een exact cijfer op te kunnen kleven. Het boekhoudsysteem van de ministeries registreerde de overflow niet afzonderlijk. Er was ook geen nauwkeurige extracomptabele opvolging. De algemene rekening beschouwde de ramingen daarom voor de meeste uitgavesoorten als de werkelijke overflowuitgaven. Voor de federale ontvangsten heeft de Vlaamse overheid de boekingswijze niet aangepast. De vroegere extracomptabele correcties in de ESR-consolidatierapportering bleven nodig. De agentschappen interpreteerden het begrip overflow niet eenduidig en rapporteerden op uiteenlopende wijze. Er was ook onduidelijkheid over de gewenste verantwoordingsstukken. De meeste agentschappen die in overflow rapporteerden, kregen een specifieke bijkomende dotatie om de budgettaire effecten op te vangen. Er werden voor 410 miljoen euro extra dotaties betaald in 2012 waarvan 340 miljoen voor de rechtspersonen. Dit is dus een financiële middelentransfer van de centrale Vlaamse overheid naar de rechtspersonen die daarmee hun eigen boekhoudkundig vermogen konden verbeteren.

Het Rekenhof controleerde ook of de nieuwe aanrekeningsregels van het Rekendecreet correct werden toegepast. De afgrenzing van het begrotingsjaar op 31 december 2012 werd gecontroleerd. Het Rekenhof concludeerde dat de meeste ministeries en rechtspersonen hun wijze van budgettaire aanrekening slechts beperkt aan de nieuwe regels aanpasten. Zo stelden de ministeries de aanrekening van werkingskosten 2012 vaak uit tot 2013 wegens onvoldoende krediet op jaareinde. Sommige departementen en agentschappen organiseerden zich boekhoudkundig onvoldoende om alle prestaties onmiddellijk te registreren. Openbare Werken registreerde pas in januari en februari 2013 voor minstens 44 miljoen euro werkingskosten en investeringsuitgaven die betrekking hadden op 2012. Ze stonden niet vermeld als openstaande schulden in de algemene rekening 2012. Dit gebeurde bij quasi alle departementen. De registratie van nog te ontvangen facturen was problematisch en niet eenduidig door een gebrek aan duidelijke richtlijnen of door het laattijdig indienen van facturen bij de boekhoudingen zelf. Er waren vaak problemen bij de proratering van facturen die betrekking hadden op een ander begrotingsjaar. Het Departement Financiën en Begroting deed het wel. Dit is een aanzienlijke verbetering. De rechtspersonen hebben de bestaande bedrijfseconomische proratering budgettair doorgetrokken. Ze hebben hun werkwijze niet moeten aanpassen door het Rekendecreet. Ze hielden wel geen rekening met de decretale ondergrens van 7000 euro. De aanrekeningsregels voor subsidies wij-

zigden in de praktijk nauwelijks. De aanrekening vond doorgaans plaats op het moment dat de bedragen klaar waren voor uitbetaling in plaats van de toerekening aan de periode waarop zij betrekking hebben.

Het Rekenhof concludeert dat structurele problemen een nauwkeurige en volledige toepassing van de nieuwe aanrekeningsregels verhinderen, zoals een tekort aan verduidelijkende richtlijnen, onvoldoende inburgering van de nieuwe regels en de limitativiteit van de begrotingskredieten die de aanrekening van geleverde prestaties beperkt.

Het Rekenhof doet een aantal aanbevelingen. Het agentschap Centrale Accounting moet de nieuwe aanrekeningsregels verder verduidelijken, in het bijzonder wat subsidies betreft. De overheidsentiteiten dienen zich zo te organiseren dat zij de nieuwe aanrekeningsregels nauwgezet kunnen toepassen, zeker op het vlak van nog te ontvangen facturen en de pro-ratatoewijzing van verplichtingen en vorderingen. De uitgavenkredieten moeten nauwkeuriger worden geraamd, opdat zij de toepassing van de nieuwe aanrekeningsregels niet beperken.

In deel 2 van het rekeningenboek wordt dieper ingegaan op de begrotingsuitvoering per beleidsdomein. Hier wordt enkel het beleidsdomein Financiën en Begroting besproken. ESR-geconsolideerd ging het in 2012 om amper 470,3 miljoen euro uitgaven. Dit is 1,7 percent van het totaal voor Vlaanderen, maar wel om 25 miljard euro ontvangsten, zijnde 92 percent van het Vlaamse totaal. Het departement gaf 276,5 miljoen euro uit. De rechtspersonen, vooral het FFEU, het Vlaams Pensioenfonds en het Vlaams Fonds voor de Lastendelging gaven samen bijna 193,8 miljoen euro uit. In de tabel van de ontvangsten valt vooral de lage realisatie op het programma van de schuld op. Dat heeft te maken met de verwachte terugbetaling door KBC van 1,725 miljard euro, die in 2012 uiteindelijk niet doorging.

Aan de uitgavenzijde valt vooral de grote onderaanwending op van de kredieten van het programma Economisch Overheidsinstrumentarium, dat hoofdzakelijk uit participaties bestaat. Van de 717,5 miljoen euro kredieten is in 2012 slechts 68,4 miljoen euro gebruikt of minder dan 10 percent. De realisatie van dit programma kende een belangrijke achterstand. Ook het vereffeningskrediet van enkele provisies bleef onaangesproken. Het betreft in het bijzonder de provisies voor betaalincidenties en conjunctuur en de provisie Rekendecreet en dringende investeringen. Bij de rechtspersonen valt vooral de onderaanwending op bij het FFEU. Het FFEU krijgt stelselmatig meer middelen dan het gebruikt en het duurt geruime tijd voor de concrete investeringsprojecten worden ingevuld. Eind 2012 moesten nog 228,8 miljoen euro investeringsprojecten worden vastgelegd, waarvan 164,0 miljoen voor het wegwerken van gevaarlijke punten. Het uitstaande bedrag van de investeringsprojecten bedroeg eind 2012 160,4 miljoen euro, waarbij projecten voor stadsvernieuwing en fietspaden die van 2001 dateren en nog altijd niet zijn afgerond. De realisatiegraad voor deze projecten bedraagt eind 2012 respectievelijk 79,3 percent en 50,3 percent.

Bij het ministerie controleerde het Rekenhof een selectie van 239 transacties voor in totaal 1,4 miljard euro. Dit bedrag is ruimer dan de uitgavenbegroting omdat ook een aantal verrichtingen voor orde werden nagekeken. In 110 van deze dossiers of in 46 percent van de gevallen, stelde het Rekenhof vragen of formuleerde het opmerkingen, vooral over laat-tijdige aanrekeningen van facturen en gebreken in de interne controle. De tijdige betaling van facturen, vooral dan bij VLABEL, bleef in 2012 een aandachtspunt. Bij de rechtspersonen heeft het Rekenhof op grond van een risicoanalyse en volgens de principes van single audit in 2012 de jaarrekeningen van het FFEU en het Vlaams Fonds voor de Lastendelging gecontroleerd.

Bij het FFEU merkte het Rekenhof onder meer op dat de instelling investeringsprojecten kunstmatig opsplijt in jaarprojecten, wat de administratieve last verzwaart en de transparantie van de rapportering vermindert. Het merkte ook op dat de jaarrekening onvoldoende vertragingen of versnellingen van investeringsprojecten toelicht. Bij het FFEU gaat het hoofdzakelijk om een gebrek aan transparantie in de rapportering. Wat het Vlaams Fonds voor de Lastendelging betreft, bekritiseerde het Rekenhof dat de jaarrekening 2012 nog altijd geen overzicht geeft van de totaliteit aan claims tegenover de Vlaamse overheid. Bovendien is er nog altijd een grote kloof tussen de aangelegde reserves en het grote totaal aan potentiële schadeclaims, dat op meer dan 1 miljard euro is geraamd. Daarvoor waarschuwde het Rekenhof al eind 2011 in zijn rekeningenboek over 2010.

Het Rekenhof onderzocht het kas-, schuld- en waarborgrapport dat de Vlaamse Regering op 15 mei 2013 aan het Vlaams Parlement heeft bezorgd. Het Rekenhof stelde vast dat daarin de lening voor het project AMORAS ontbrak. Dit gaat om een lening van 71,2 miljoen euro die loopt tot 31 augustus 2026. Ook de openstaande schulden die de Vlaamse overheid aanging voor de inrichting van de administratieve centra van Brugge, Leuven en Gent, samen maximaal 24,3 miljoen euro, werden in het rapport niet opgenomen. Het Rekenhof merkte ook op dat Vlaanderen een aantal leningen aanging met een eindvervaldag na 2020, zoals enkele overgenomen leningen van de Gemeentelijke Holding en van de Oostendse vismijn. Die brengen de doelstelling van een schuldenvrije positie van de Vlaamse overheid in 2020 in het gedrang.

Binnen de consolidatiekring van de Vlaamse overheid, daalde de schuld van de centrale overheid licht van 6,650 miljoen naar 6,496 miljoen euro, terwijl die van de te consolideren instellingen licht toenam met 103 miljoen euro. Het schuldbeheer kostte Vlaanderen in 2012 ruim 300 miljoen euro, inclusief 114,5 miljoen euro overflowkosten, die met 26,1 miljoen euro sterk waren onderschat. De aflossing van de langtermijnschuld bedroeg in 2012 1,45 miljard euro. De gewaarborgde schuld steeg in 2012 van 10,3 miljard euro tot 10,7 miljard euro, een toename met 3,8 percent minder sterk dan in de vorige drie jaren waar de toename respectievelijk 13,5, 15,2 en 7,9 percent was. Het uitwinningpercentage van de waarborgen dat zich hoofdzakelijk binnen Waarborgbeheer nv situeert, steeg in 2012 licht, na de daling in 2011. Het bedraagt nu 4,11 percent tegenover 3,72 percent in 2011.

Al enkele jaren volgt het Rekenhof in zijn rekeningenboeken de evolutie op op het gebied van de interventies van de Vlaamse overheid met betrekking tot de financiële crisis van eind 2008. Het gaat enerzijds om steun aan Dexia en Ethias, beide voor 500 miljoen euro en de KBC-groep voor 3,5 miljard euro. In 2012 registreerde het Rekenhof voor Dexia dat in 2010 en 2011 telkens 2,4 miljoen dividend aan Vlaanderen toekende, het in 2012 geen dividend uitbetaalde, evenmin als in 2013. De waarde van de participatie is inmiddels gedaald tot minder dan 3 miljoen euro. Ethias betaalde nog geen dividend uit en de meerjarenraming 2013-2018 voorziet niet in de terugbetaling van de overheidssteun. Voor 2011, 2012 en 2013 betaalde KBC Vlaanderen telkens een dividend van 298 miljoen euro als vergoeding voor de achtergestelde lening. Dit zal in 2014 niet het geval zijn, aangezien de bank voor 2013 geen dividend heeft toegekend. De middelenbegroting 2012 voorzag in de terugbetaling van 1,75 miljard euro kapitaal, maar die terugbetaling vond niet plaats. Vlaanderen zag ervan af in functie van een zo groot mogelijke terugbetaling aan de federale overheid. Voor Vlaanderen is dat interessant, omdat het dividend van KBC op het volledige bedrag groter is dan de kostprijs van een lening om de minderontvangst te dekken.

Vlaanderen verleende waarborgen aan kmo's en grote ondernemingen langs de nv Gigarant, alsook aan een crossborderlease en aan de Gemeentelijke Holding. In 2012 boekte

Gigant 4,25 miljoen euro waarborgpremies als opbrengst, wat in de lijn ligt van de ontvangsten in 2011. De Gigantmiddelen om waarborgen te verstrekken bedroegen eind 2012 314 miljoen euro. De jaarrekening 2012 toont vijftien openstaande waarborgen, voor in totaal 131 miljoen euro, tegenover 298 miljoen euro eind 2011. In 2012 werden er problemen met Alfacam vastgesteld, met het risico op een waarborguitwinning. Door een wisselkoersfluctuatie met de dollar daalde het gewaarborgde bedrag van de crossborderlease licht van 92,7 miljoen euro eind 2011 tot 90 miljoen euro eind 2012. Op 14 juni 2013 stemde de Vlaamse Regering principieel in met de stopzetting van de overeenkomst en een ristoring van ongeveer 1 miljoen euro waarborgpremies onder bepaalde voorwaarden. De Gemeentelijke Holding ging eind 2011 in vereffening. Uiteindelijk betaalde de Vlaamse Regering 2,4 miljoen euro gewaarborgde schulden en nam zij 222,6 miljoen euro schulden over, waarvan de laatste vervalt in 2026.

De steunbetalingen hadden als ESR8-operaties geen invloed op het vorderingensaldo. De betaalde intresten echter wel. Voor 2012 was er een positieve invloed, vooral door de toekenning van een vergoeding door KBC.

Op 1 januari 2011 heeft VLABEL de verkeersbelastingen overgenomen van de FOD Financiën, een operatie die goed is voor jaarlijks meer dan één miljard euro aan ontvangsten. Dat bracht voor VLABEL een verdubbeling van het personeelsbestand mee en vergde de integratie van de belastinggegevens en -processen in het Vlaams Fiscaal Platform. Het Rekenhof heeft onderzocht of VLABEL aan die uitdagingen op rechtmatige en doeltreffende wijze is tegemoetgekomen.

Voor het personeel stelde het Rekenhof vast dat de inschaling van het ex-federale personeel bij de Vlaamse overheid vrij complex was, maar niettemin correct is verlopen. Een steekproef van 51 personeelsdossiers van de 281 overgehevelde personeelsleden bracht geen fouten aan het licht. Het Rekenhof had wel bedenkingen bij het personeelsplan van VLABEL. Bij het invullen van het nodige personeelskader had de Vlaamse Regering de keuze tussen insourcing met eigen personeel of de overname van federale personeelsleden. Door de keuze voor overname van alle federale personeelsleden boven insourcing met eigen personeel voldeed het personeelsplan niet aan alle voorschriften van het Vlaams personeelsstatuut. Het personeelsplan steunt niet op een procesanalyse. Bijgevolg blijkt onvoldoende dat de overname van het federale personeel beantwoordt aan reële, kwalitatieve personeelsbehoeften. Het personeelsplan 2012-2015 gaat uit van een status quo in personeelsaantallen, hoewel VLABEL de personeelsbehoefte lager en kwalitatief hoger schatte dan het overgenomen federale bestand. VLABEL voorzag voor de inning in eigen beheer in 223 vte waarvan 23 niveau A, 70 niveau B, 119 niveau C en 11 niveau D. Bij de overname van het federale personeel waren er uiteindelijk 34 vte in overtal, hierbij amper 6 in niveau A en liefst 131,5 in niveau D. VLABEL werkt inmiddels wel aan een efficiëntietraject. De status quo beantwoordt ook niet aan de wens van de Vlaamse Regering om bij de overheveling het personeelsaantal te reduceren, noch aan haar besparingsdoelstellingen. Het plan wordt niet jaarlijks geactualiseerd, noch aan het personeel bekendgemaakt.

Het VFP werd destijds toegewezen in het kader van het outsourcingcontract als diverse deelprojecten met middelenverbintenis, dus met een aantal mensdagen, zonder gewaarborgd resultaat. Dat zou goedkoper zijn en bovendien voldoende interne kennis garanderen. De werkelijke projectkosten voor het VFP overschreden echter ruim de raming van 17,5 miljoen euro investeringskosten. Tegen eind 2011 bedroegen de totale kosten op vastleggingsbasis 39,1 miljoen euro. Dit totaal vergt tevens nuanceringswant OraFin specificeerde niet altijd of een vastlegging in het VFP-project paste. Er kunnen dus nog VFP-vastleggingen onder andere basisallocaties staan. De jaarlijkse exploitatiekosten vielen met 2,7 miljoen euro in 2011 op het eerste gezicht lager uit dan de geraamde jaarlijkse

3,1 miljoen euro, maar sommige kredieten die in 2010 nog onder exploitatie vielen, werden in 2011 verhuisd naar de basisallocatie voor adaptief en correctief onderhoud, die steeg van 1 miljoen euro in 2010 tot bijna 4 miljoen euro in 2011. Ten slotte merkte het Rekenhof op dat de facturatie van het VFP-project, ondanks acties van VLABEL op dit vlak, tekortkomingen bleef vertonen. Ook de budgetopvolging kon beter, omdat VLABEL nog altijd niet de analytische component in OraFin gebruikt. Een formele projectevaluatie na afloop vond evenmin plaats.

Aangaande de inkohiering, inning en invordering van de verkeersbelastingen door VLABEL waren de resultaten van het onderzoek positief. Een negatieve kanttekening is er bij de rapporteringsverplichtingen. De beheersovereenkomst 2011-2015 gelast VLABEL aan de minister elk kwartaal te rapporteren over de verkeersbelastingsindicatoren en een jaarrapport voor te leggen. Deze rapporteringen liepen vertraging op, volgens VLABEL doordat nog veel manuele tussenkomsten op de VFP-data nodig waren. Voor sommige indicatoren ontbraken meetwaarden.

De indicatorenmetingen die VLABEL meedeelde voor de inkohiering, de inning, het betalingsritme, het onwaardenpercentage en de effectiviteit van de invorderingsstappen tonen aan dat VLABEL aan de vereisten op deze vlakken voldoet. Het Rekenhof vergeleek met de vroegere federale inningen en concludeerde dat VLABEL er inderdaad in geslaagd is de continuïteit van de verkeersbelastingsontvangsten te garanderen.

Het Rekenhof heeft zijn onderzoek naar de inning van de verkeersbelastingen door VLABEL afgesloten met een aantal aanbevelingen aan de administratie. VLABEL dient een personeelsplan op te maken op basis van de huidige behoeften, gericht op procesoptimalisatie en rekening houdend met de besparingsvraag. De administratie moet haar budgetinschattingen optimaliseren om tot nauwkeuriger begrotingsramingen te komen voor projecten met een lange uitvoeringstermijn. VLABEL dient aandacht te besteden aan de budgetopvolging en -bewaking. De dienst moet voor tijdige betalingen het facturatieproces verder optimaliseren. De administratie moet haar boekhouding zo organiseren dat ze tijdige, accurate en volledige informatie kan geven over de projectkosten. VLABEL moet van het VFP een degelijk prestatie-meetsysteem maken, met bindende indicatoren en een tijdige rapportering. De verzoening van de gegevens van het VFP met de OraFin-boekhouding en de financiële rekeningen, alsook de rapportering daarover, dient nog te worden geoptimaliseerd. Alle kosten en ontvangsten worden geregistreerd binnen VLABEL en periodiek wordt één boeking overgebracht in OraFin. Er is ruimte voor optimalisering.

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting heeft op 10 oktober 2013 geantwoord dat VLABEL wel degelijk adequate personeelsplannen gesteund op procesanalyse en kerntaken heeft opgesteld, maar dat die niet of nauwelijks voor de overname, konden worden opgemaakt. Na de overname zou VLABEL aangepaste personeelsplannen hebben opgemaakt die procesoptimalisatie toonden. Ook het personeelsbestand zou al enigszins ingekrompen zijn. De minister beaamde de opmerking over de ICT-budgetten, en stelde de toevoeging van een kostenanalytische boekhoudsleutel in de kredieten in het vooruitzicht. Hij zou de aanbevelingen van het Rekenhof ten slotte meenemen bij de voorbereiding van de overname van de dienst belastingen voor registratie- en successierechten, waarvan de integratie voorzien is op 1 januari 2015.

2. Discussie

De heer *Lode Vereeck* vindt het opvallend dat het rapport meermaals opmerkt dat de Vlaamse overheid haar eigen regels niet goed naleeft. Dit is een constante in al de beleidsdomeinen. Er wordt ook gewezen op een aantal inefficiënties in het boekhoudproces met

een kostenverhogend effect. Hoe moet dit worden geëvalueerd? Vallen deze fouten binnen de grenzen van het aanvaardbare? Of zijn ze vermijdbaar?

De wetgeving op de overheidsopdrachten werd in bepaalde dossiers niet of onvoldoende nageleefd. Komt dit door onduidelijkheid over de toepassing van de regelgeving of worden de regels niet nageleefd? Indien deze laatste hypothese van toepassing is, rijst de vraag hoe dit kan gebeuren. In welke mate is er een risico bij de toekenning van overheidsopdrachten?

De toekenning van subsidies wordt niet altijd adequaat opgevolgd. Sommige subsidies worden toegekend terwijl er niet aan de voorwaarden is voldaan of er onvoldoende sta-vingsdocumenten zijn. Dit is niet correct ten opzichte van diegenen die wel aan de voor-waarden voldoen. Hoe moet dit worden geëvalueerd in het geheel van de toegekende subsidies? Kan het Rekenhof dit schatten, rekening houdend met de onderzoeken die in de voorgaande jaren gebeurden en waar gelijkaardige opmerkingen werden geformuleerd? Hoe is dit te verklaren?

In het domein over innovatie wordt er verwezen naar de steuntoekenning, opvolging van de competentiepolen en de lichte structuren waar er heel wat lacunes zijn. Het gaat om aanzienlijke bedragen. Deze vaststelling is zorgwekkend.

Het FFEU recycleert ongebruikte begrotingskredieten en bestemt die voor eenmalige investeringen. Het Rekenhof formuleert een opmerking over de wijze van rapporteren. De minister kondigde aan dat zij zich vanaf 1 januari 2015 zullen inschakelen in OraFin waardoor de rapportage zal verbeteren. Het FFEU krijgt de afgelopen jaren meer mid-delen toegewezen dan het op jaarbasis vastlegt en realiseert. Bij de toewijzing wordt aan-gegeven welke bestemming de middelen moeten krijgen. Het duurt toch nog lang eer de projecten concreet worden ingevuld. Het Rekenhof stelt dus dat er geld voor bepaalde projecten is uitgetrokken maar die worden niet gerealiseerd. Is deze interpretatie correct? Waarom duurt het zo lang vooraleer de projecten worden vastgelegd? Is dit een gevolg van de doorlooptijd van de besluitvorming? Zo ja, wat neemt dan die extra tijd in beslag? Of is het het gevolg van het uitblijven van de besluitvorming zelf?

Over het Vlaams Fonds voor de Lastendelging wordt gesteld dat er een grote kloof blijft tussen de aangelegde reserves en het totaal aan potentiële schadeclaims. Eind 2012 was er in de slechtste hypothese een potentieel van 1,89 miljard euro aan schadeclaims. De saldo-opbouw in het fonds is stilgevallen ondanks de toename van de dotatie. De verlaging van de dotatie was volgens de Vlaamse Regering een besparing terwijl het een verschuiving is naar de andere beleidsdomeinen die moeten worden geresponsabiliseerd. Op basis van de begroting 2012 kan men afleiden dat de reserves van het fonds in 2014 op hetzelfde niveau worden gehouden als in 2013. Ofwel is de status quo van de reserves het gevolg van de grotere responsabilisering van de beleidsdomeinen, ofwel is de kloof tussen de potentiële schadeclaims en de reserves te groot en biedt die onvoldoende dekking ten opzichte van de uitstaande risico's, zelfs als men de responsabilisering buiten beschouwing laat. Het risico bestaat dat men dit op de volgende jaren gaat afwentelen. Welk scenario is hier van toepassing? Getuigt de aanwezige reserve van voldoende voorzichtigheid of niet, al dan niet rekening houdend met de verschuiving naar de beleidsdomeinen?

De overname van de inning van de verkeersbelastingen en meer bepaald met de over-dracht van de federale ambtenaren en het personeelsmanagement was geen eenvoudige zaak. Het aantal over te dragen ambtenaren zou groter zijn dan nodig. Er werd gesteld dat het overtal zou worden gespreid over andere entiteiten binnen de Vlaamse overheid. Dat is niet gebeurd. VLABEL gaat uit van een status quo op het gebied van vte's tot en

met 2015. Dit is in tegenstrijd met verklaringen bij het begin van de legislatuur en de behoeftenraming van VLABEL. Heeft het Rekenhof zicht op de factoren die aan de basis liggen van de niet-spreiding van de overtoollige ambtenaren? Is VLABEL momenteel overbemand? Waarom werden sommige ambtenaren niet geheralloceerd?

Uit het rekeningenboek blijkt een discussie tussen het Rekenhof en de minister over de personeelsplannen. Volgens het Rekenhof beantwoordden de personeelsplannen van VLABEL niet aan de vereisten. Er zou geen procesanalyse zijn. De minister betwist dit. Is die discussie inmiddels uitgeklaard? Werd een en ander door VLABEL aangepast in functie van de opmerkingen van het Rekenhof?

De heer *Matthias Diependaele* leest in het rapport van het Rekenhof dat er met uitzondering van het Departement Financiën en Begroting nog veel werk in de departementen is om de controle mogelijk te maken.

Hij is verwonderd dat bij het economisch overheidsinstrumentarium slechts 10 percent van wat begroot is, werd uitgegeven. Wat is daarvoor de reden?

Bij openbare werken wordt met de FFEU-middelen gewerkt met een opsplitsing in jaren. Dit zou voor een administratieve overlast zorgen. Waarom doet men dit?

De raming bij het Vlaams Fonds voor de Lastendelging van de claims ten aanzien van de Vlaamse overheid zouden ongeveer 1 miljard euro bedragen. Het fonds heeft zoveel middelen niet. Dit kan zijn omdat niet al die claims zullen worden gerealiseerd en de Vlaamse overheid niet altijd moet betalen. Komen alle claims die gesteld worden ten laste van het fonds? Of kan dit ook bij de departementen terecht komen? Er moet wel een buffer zijn, maar het aanleggen van een gigantische spaarpot lijkt weinig zinvol. Bij het schatten van de buffer mag men toch niet uitgaan van 1 miljard euro. Kan dit worden toegelicht?

De heer *Bart Van Malderen* stelt vast dat er bij de implementatie van het Rekendecreet een aantal problemen waren. Dit kan het gevolg zijn van een overgangssituatie. De vraag rijst dan of er geen aansturing was. Wat is er intussen aan remediëring gebeurd? Uit verklaringen van de minister kan hij niet afleiden dat er initiatieven zijn genomen om te vermijden dat men binnen enkele jaren opnieuw dezelfde vaststellingen moet doen. Hij gaat ervan uit dat de Vlaamse overheid een lerend netwerk is.

Bij de uitvoering per beleidsdomein stelt hij vast dat sommige beleidsdomeinen zeer goed scoren, andere scoren dan weer wat minder. Externe factoren, zoals de betaling van vergoedingen door KBC, kunnen de begroting beïnvloeden. Wordt hiermee rekening gehouden?

De integratie van de verkeersbelastingen werd al verschillende malen besproken. Men kan hier lessen trekken voor de integratie van het personeel dat zal overkomen met de zesde staatshervorming. Het personeelsplan voldeed niet aan het besluit van de Vlaamse Regering. Er is een conflict tussen beslist beleid en de realiteit. Is dit inmiddels opgelost?

De heer *Dirk Van Mechelen* stelt dat het FFEU werd opgericht om middelen te recupereren om vooral in verkeersveiligheid te investeren. Op dit niet zo grote krediet is er een onderbenutting van 35 percent. Cumulatief is dat een gigantisch bedrag. Dit geldt ook voor openbare werken. Er is daar een enorme pot aan ongebruikte middelen. Deze werken zijn nochtans nuttig en noodzakelijk. In de mate dat er vastleggingen, maar geen betalingen gebeuren, neemt men de lasten mee naar de volgende jaren.

Op blz. 15 (gedrukt stuk, blz. 17 tabletversie) in verband met de resultatenrekening van de Vlaamse Gemeenschap kan men vaststellen dat er in 2011 nog een batig saldo was van 492 miljoen euro. In 2012 is het saldo echter negatief en bedraagt het -437 miljoen euro. Komt dit door nieuwe aanrekeningsregels of is er een andere reden? Als de ESR-geconsolideerde rekening een batig saldo van 237 miljoen euro heeft dan rijst de vraag waarom men gronden moet verkopen aan Aquafin, die men uiteindelijk tweemaal zal betalen en waarom men de miserietaks moet verdubbelen. Met een overschot kan men zijn schuld aflossen, maar een aantal ingrepen doen toch vragen rijzen.

De heer Van Mechelen zou graag toelichting krijgen over de benutting van amper 10 percent van de budgetten voor het economisch overheidsinstrumentarium. Dit is dus het middel waarmee men de rekening heeft doen kloppen. Wat is hier de verklaring voor?

Bij de interventies door de financiële crisis zijn de middelen voor Dexia verloren. Voor Ethias staat vermeld: geen dividend, geen terugbetaling. Het is ook niet voorzien in de meerjarenraming 2014-2018. Zijn er afspraken met Ethias over de verleende steun? Bij KBC was dit sluitend geregeld. Kan de stand van zaken van het Ethiasdossier nog voor de verkiezingen worden bekeken? Is er uitzicht op terugbetaling van de steun of is dit bedrag verloren?

KBC gaat versneld terugbetalen. Dat betekent dat ook de jaarlijkse kapitaalsvergoeding verdwijnt. Die moet op een andere manier in de begroting worden voorzien.

Bij de verkeersbelasting beslist de FOD Financiën welk personeel wordt overgedragen. De keuze is nogal tendentiekus. Zoals het Rekenhof stelt, zijn er te weinig mensen van niveau A en te veel van niveau D. Het is aan Vlaanderen de daaruit voortvloeiende problemen op te lossen. VLABEL heeft een enorme prestatie geleverd om met die personeelsbezetting de inningen te hebben kunnen uitvoeren en zelfs door nieuwe technieken versnelde en betere inningen te hebben uitgevoerd. Dit moet een waarschuwing zijn voor de personeelsoverdracht voor de successie-, schenkings- en de registratierechten op 1 januari 2015. Het moet werkbaar blijven. Hij suggereert daarover een protocol af te sluiten met de federale overheid zodat de personeelsoverdracht correct gebeurt.

Minister *Philippe Muyters* beaamt dat de overdracht van het personeel voor de verkeersbelasting een huzarenstuk was. Het is niet eenvoudig om de mensen van niveau D in overtal te herplaatsen omdat er in de Vlaamse Gemeenschap al mensen van niveau D in overtal waren. Een twintigtal mensen zijn intussen reeds afgevoerd. Voor de overname gold alles of niets. Het was een moeilijke keuze. Bij de zesde staatshervorming komen nog meer domeinen over dan die waarnaar de heer Van Mechelen verwees. Dat verloopt heel moeilijk. De overdracht van successie-, registratie- en schenkingsrechten zal moeilijker zijn dan de verkeersbelastingen. Men werkt er nog met boeken op basis van codes. Federale mensen die het kennen zouden al moeten beginnen te werken en Vlaamse ambtenaren moeten het gaan leren om het te integreren in het vereenvoudigingsproces. De minister begrijpt de commentaar hierover van het Rekenhof. Het was onmogelijk om vooraf een personeelsplan te maken. Pas op het ogenblik dat het personeel er was, kon men oordelen waarvoor ze konden worden ingezet. Dit werd inmiddels geremedieerd.

De heer *Eric Van Rompuy* stelt vast dat minder dan 10 percent van het budget van het economisch overheidsinstrumentarium is gebruikt. Hetzelfde geldt voor het FFEU. Er is daar een realisatiegraad van 50,3 percent voor de fietspaden en bijna 80 percent voor de projecten straatvernieuwing. Eind 2012 zijn het aantal vast te leggen investeringsprojecten aangegroeid tot 228 miljoen euro waarvan 164 miljoen euro voor het wegwerken van gevaarlijke punten. Dit is meer een uithangbord voor beleid dan effectief beleid.

In 2012 is de gewaarborgde schuld slechts gestegen van 10,3 naar 10,7 miljard euro. Dit is minder dan de voorgaande drie jaren.

De heer *Daniel Vandendriessche* stelt dat het rekeningenboek een globaal beeld probeert te schetsen van al de controles op de rekeningen van 2012. De vragen over specifieke beleidsdomeinen kunnen best door de bevoegde minister worden beantwoord. Het FFEU rapporteert binnen Financiën en Begroting. De aanwending en de werking van het FFEU situeert zich echter in andere beleidsdomeinen.

Hij kon niet onmiddellijk een antwoord geven op de vraag of het kostenverhogend effect van foutieve aanrekeningen al dan niet aanvaardbaar is. Volgens hem is het wel aanvaardbaar. In het omgekeerde geval zouden er daarover opmerkingen zijn toegevoegd.

De heer *Matthias Diependaele* wil weten of de betaling fout was, dan wel of de registratie de controle moeilijk maakt.

De heer *Daniel Vandendriessche* verduidelijkt dat de registratie de controle moeilijk maakt, maar vooral het laattijdig aanrekenen is volgens zijn aanvoelen een belangrijke factor. De limitativiteit van de begroting laat niet toe dat er betalingen boven het ingeschreven bedrag gebeuren. Dit gebeurt vooral op het einde van het jaar als er onvoldoende kredieten zijn.

Minister *Philippe Muyters* stelt uitdrukkelijk dat er noch in 2012 noch in 2013 een tekort aan betalingskredieten is geweest. Er is een tendens om facturen op het volgende jaar aan te rekenen. Uit de cijfers van de onderbenuttingen blijkt dat er geen tekorten op de betalingskredieten zijn. Er is zeker geen richtlijn geweest dat er niet meer betaald zou kunnen worden vanaf een bepaalde datum.

De heer *Dirk Van Mechelen* concludeert dat materiële onkunde aan de basis van deze vaststelling ligt.

Minister *Philippe Muyters* wijst op de moeilijkheid van de cut off die op een bepaalde datum bijvoorbeeld 31 januari wordt vastgelegd. Al de betalingen die daarna gebeuren maar betrekking hebben op het vorige jaar, worden op het volgende jaar aangerekend. Het Rekenhof stelt dat die cut-off niet ideaal is. Men probeert dit op te vangen door die facturen in te schrijven als nog te ontvangen facturen. Het inschrijven op jaar T van facturen te ontvangen in jaar T+1 kan een zekere spanning met zich meebrengen.

De heer *Dirk Van Mechelen* vult aan dat de vroegere T-rekening van de gemeente dit probleem kon oplossen. Dit is echter niet meer toegelaten.

Minister *Philippe Muyters* stelt dat op een gegeven ogenblik de rekeningen van een bepaald jaar moeten worden afgesloten. Dit is einde januari. Dit kan opgevangen worden door een post nog te ontvangen facturen in te schrijven. Als daar betwistingen zijn, krijgt men problemen.

De heer *Dirk Van Mechelen* vult aan dat dit voor openbare werken onmogelijk is. De minister stelt dat dit juist zijn punt is. De verrekening van de dotaties bijvoorbeeld, gebeurt bij de begrotingsaanpassing. De dotaties worden dan aangepast aan de laatst gekende parameters. Het jaar daarop volgt een verrekening. Die verrekening heeft betrekking op jaar X maar wordt pas in jaar X+1 gerealiseerd. De minister pleit er voor dit in jaar X+1 te boeken omdat men dan de begroting nog kan aanpassen hoewel strikt genomen dit op jaar X moet worden geboekt. Er kan hierover gediscussieerd worden.

De heer *Daniel Vandendriessche* stelt dat het Rekenhof juist daarom opmerkt dat er onvoldoende richtlijnen zijn over het aanrekenen van dit soort zaken. De richtlijnen worden goed toegepast door Financiën en Begroting maar hoe verder daarvan verwijderd hoe minder die richtlijnen doorstromen.

Minister *Philippe Muyters* stelt dat er een jarenlange praktijk is geweest en dat het niet voor iedereen duidelijk is wat de nieuwe regels zijn. Naar aanleiding van de opmerkingen van het Rekenhof werden er omzendbrieven gestuurd en werd de handleiding verfijnd.

Als de overflow te laag werd geschat, was dit uit voorzichtigheid. Over de subsidies werd aan de agentschappen verduidelijkt dat het saldo van een subsidie in het jaar van betaling wordt geboekt. Op aangeven van het Rekenhof werd met een omzendbrief aangegeven hoe de subsidies moeten worden geboekt. Er bestond daar blijkbaar onduidelijkheid over.

Op de meeste van de door het Rekenhof vermelde punten over het schuldbeheer in 2011, werd ingegaan. Het onderzoek over de risicobeheersing is intussen afgerond en wordt geïmplementeerd. In januari 2014 komt er het rapport over de audit betreffende IT en zal daarna kunnen worden geïmplementeerd. Bij het stofferen van het kas-, schuld- en waarborgrapport zullen de opmerkingen worden overgenomen.

Voor de bestedingen van het FFEU verwijst de minister naar de ter zake bevoegde ministers. Vanaf 2014 zal OraFin worden gebruikt. De opmerkingen van het Rekenhof over deelprojecten blijken moeilijk te verwerken. Bij de opmaak van de rekening 2013 zal er maximaal aan tegemoet worden gekomen. Voor het fonds voor de Lastendelging gaat men inderdaad uit van een maximale raming. Niet alle vorderingen zullen worden toegekend en automatisch worden aangerekend op het fonds. Het bedrag zal niet volledig worden opgenomen omdat het fonds niet instaat voor de totaliteit van de claims.

Bij de bespreking van ESR8 werd er vaak gesteld dat men onvoldoende zicht op had. De minister heeft altijd gesteld dat ESR8 pas zal worden toegekend als aan de voorwaarden is voldaan. Er wordt nu minder besteed omdat de projecten die ESR8-matig gingen worden aangerekend, eerst voldoende moeten zijn uitgewerkt vooral de budgetten worden vrijgemaakt. De middelen zijn niet verloren, maar zullen geleidelijk, in de mate dat ze voldoen aan de ESR8-voorwaarden, ter beschikking worden gesteld.

De heer *Dirk Van Mechelen* stelt dat meer dan 600 miljoen euro niet is aangewend. Kan de minister een lijst bezorgen van projecten waarvoor dit budget was voorzien?

Minister *Philippe Muyters* verduidelijkt dat ESR8 een belangrijke reden vormde voor de onderbenutting, maar zeker niet alles verklaart. Er zijn er waarschijnlijk ook nog bij de andere ministers. De minister zal de informatie waarover hij beschikt meedelen.

De heer *Dirk Van Mechelen* stelt voor deze informatie ook bij de andere ministers op te vragen. Als het gaat over participaties waarvan men de risico's niet onder controle heeft, dan is het terecht niet besteed. Hij wil wel weten waarover het gaat.

De heer *Matthias Diependaele* verwijst naar een vraag om uitleg die hij daarover voorbereidt. Hij stelt voor die af te wachten.

De heer *Dirk Van Mechelen* gaat daarmee niet akkoord. Het is in deze commissie dat het geheel wordt bewaakt.

Minister *Philippe Muyters* stelt voor, als blijkt dat de informatie die hij verstrekt onvoldoende is, een bijkomende vraag te stellen.

Een overschot van 237 miljoen euro is relatief en quasi nul op een budget van 25 miljard euro. De facturen komen binnen tot 31 januari en soms nog later. Er is een marge nodig omdat men niet alles in handen heeft tot de laatste dag. Een deel van de informatie komt van de openbare instellingen. Dit is een marge van een nulbegroting.

Voor Ethias werden er in tegenstelling tot KBC geen voorwaarden afgesproken. Dit is dan ook moeilijk af te handelen. De terugbetaling van KBC was voorzien voor juni 2014. Het effect van de vervroegde terugbetaling op de begroting van 2014 is dat er aan schuldafbouw kan worden gedaan. Er zal voor ongeveer 626.000 euro minder rente moeten worden betaald. In 2015 zou er bij een uitbetaling van de coupon waaraan de 8,5 percent is gelinkt, een negatief effect zijn van 14 miljoen euro.

De minister verwijst voor het saldo van de resultatenrekening naar een schriftelijke vraag van Vlaams volksvertegenwoordiger Koen Van den Heuvel. De hele berekening is in het antwoord opgenomen.

De heer *Dirk Van Mechelen* stelt dat de resultatenrekening een belangrijke indicator is voor de gezondheid van de begroting. De reden voor de grote omslag in het saldo verdient grondig te worden bekeken en eventueel aan het verslag te worden toegevoegd.

De minister stelt verder nog een overzicht van de cijfers voor Economisch Overheidsinstrumentarium ter beschikking. Dit wordt als bijlage bij dit verslag gevoegd.

Aan het Rekenhof heeft minister ook laten weten dat de resultatenrekening 2012 vertekend is door de overflowproblematiek, waarvan de belangrijkste elementen zijn:

- de personeelskosten: een maand extra en een keer vakantiegeld extra (100 miljoen euro);
- de loonkosten voor het onderwijzend personeel (geboekt bij de inkomensoverdrachten): een maand extra (756 miljoen euro);
- alle bijkomende uitgaande toelagen (interne stromen) aan de rechtspersonen in het kader van nieuwe aanrekeningregels van het rekendecreet (ruim 500 miljoen euro).

Eric VAN ROMPUY,
voorzitter

Dirk VAN MECHELEN,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

AMORAS	Antwerpse Mechanische Ontwatering, Recyclage en Applicatie van Slib
DAB	Dienst met Afzonderlijk Beheer
ESR	Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen
FFEU	Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (= FEU)
FOD	Federale Overheidsdienst
ICT	informatie- en communicatietechnologie
IT	informatietechnologie
nv	naamloze vennootschap
OraFin	Oracle Financials
VFP	Vlaams Fiscaal Platform
VLABEL	Vlaamse Belastingdienst
vte	voltijdsequivalent

BIJLAGE:

Overzicht economisch overheidsinstrumentarium (programma CD)

(in mio euro)	2010		2011		2012	
	budget	betaling	budget	betaling	budget	betaling
TINA	100			50		
TINA			100			
Arkimedes			100	30		
VIA-invest (deel PMV)			20,4	5,1		
innovatie	20					
Kap verhoging VMH / Aqua-fin	100	50		12,5		
Vlaams Energiebedrijf	200					50
PPS			60			
NV Schoolinvest	1,25					
VIA-invest			19,6	4,9		
Budget 2012					150	
lening VMSW (deel budget 2012)					50	
Diestsepoort (PMV Re Vinci)						18,38
Totaal	421,25	50	300	102,5	200	68,38

Verschil budget periode 2010-2012 - betalingen periode 2010-2012 = 718,75 miljoen euro